

A fost odată ca niciodată o Casă, căreia îi plăcea la nebunie cartierul său.

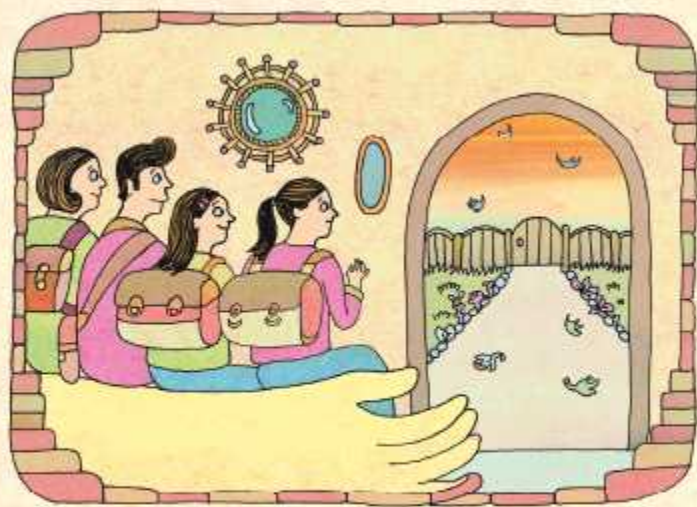

Își iubea locatarii.

ii încălzea când frigul iernii era înțepător,

li încurajoa în prima zi de școală,

iar în toiuil verii le păstra până
și cele moi mici secrete.

Oamenii o dichiseau,

o răsfățau,

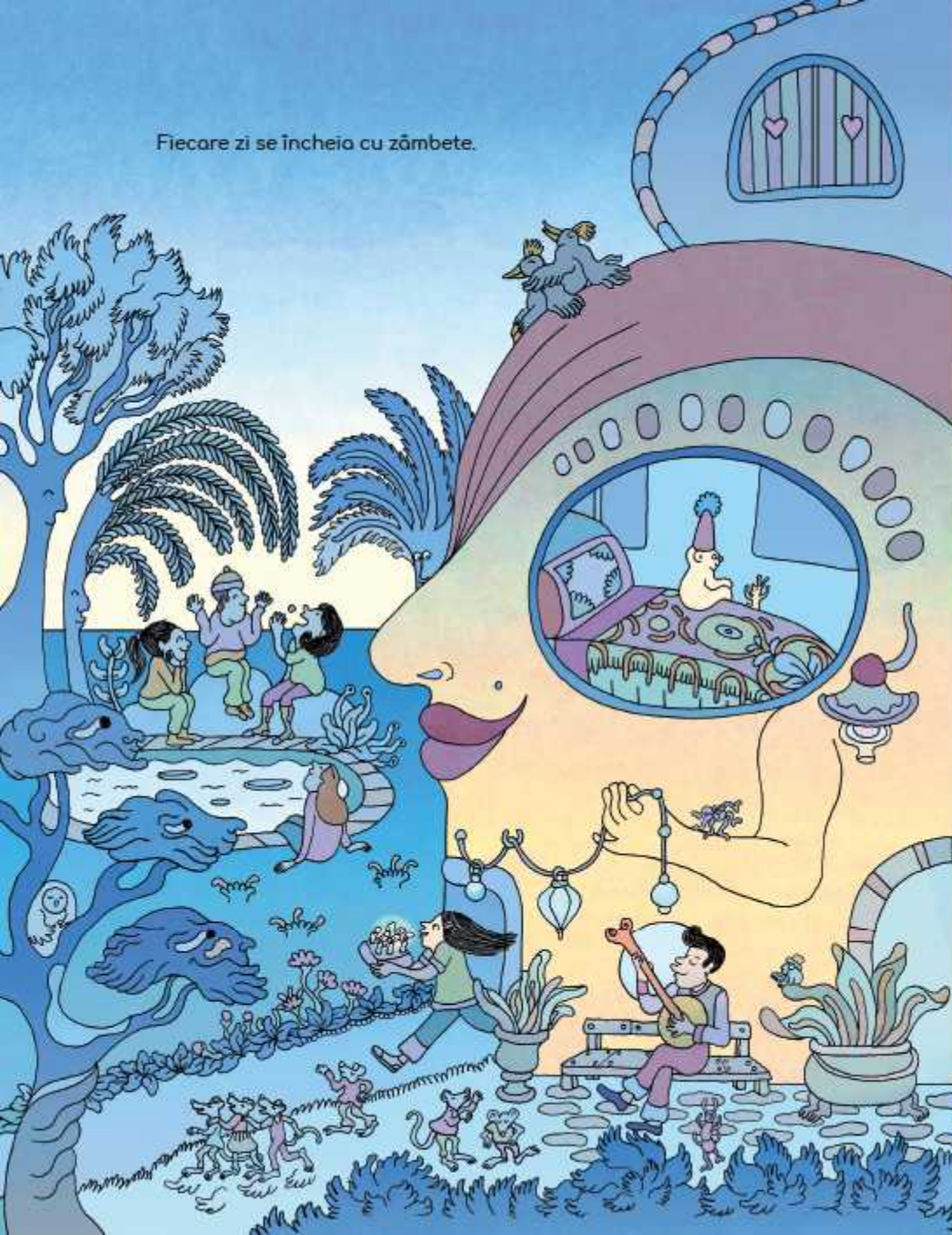

o distrau

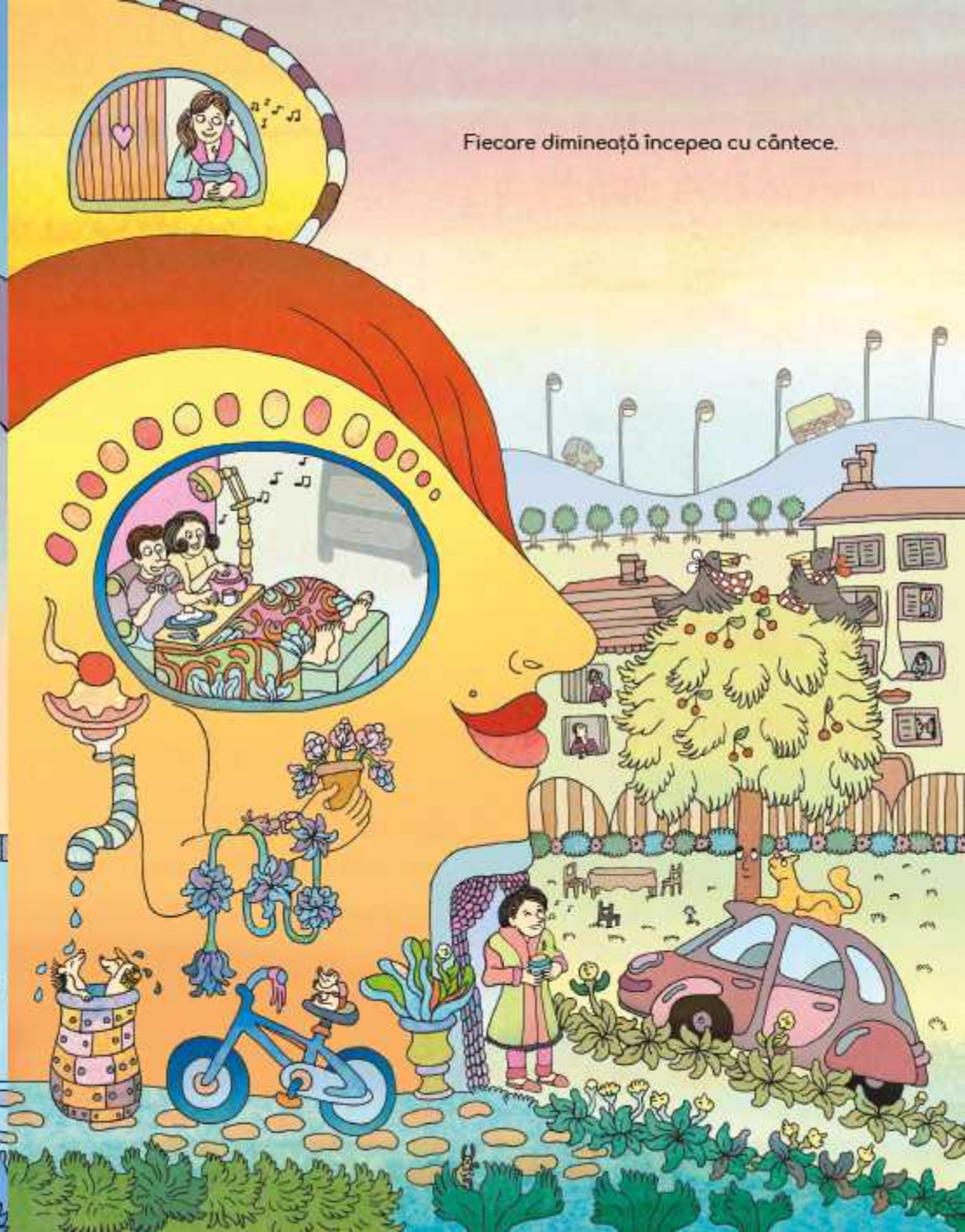

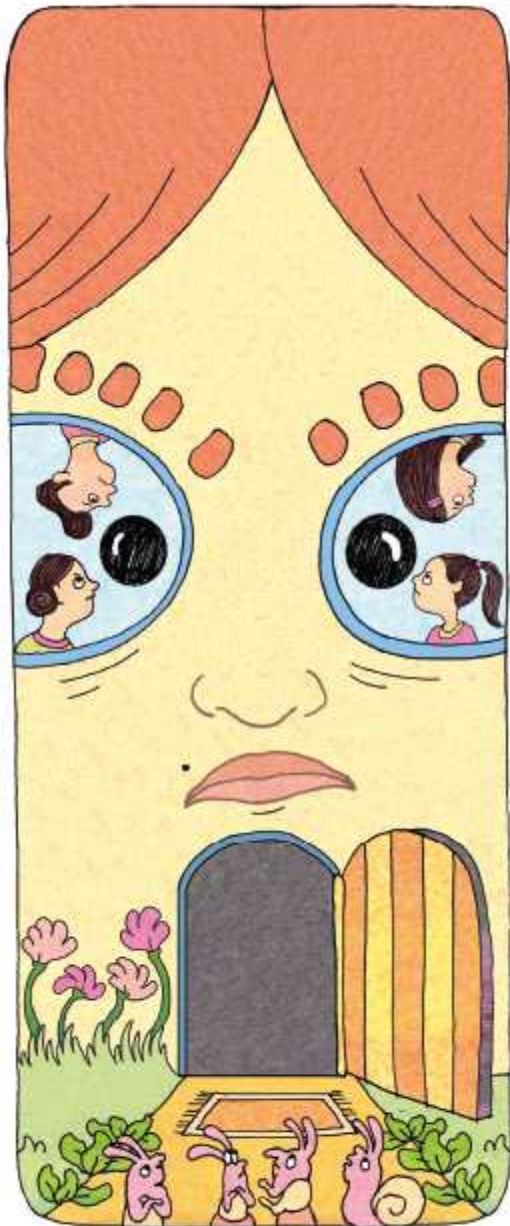
și Casa torcea fericită, ca o pisică.

Fiecare zi se încheia cu zâmbete.

Fiecare dimineață începea cu cântece.

Dar într-o zi, atmosfera s-a încărcat.

Cineva detesta ce altcineva adora.

Cineva voia ce-și dorea celălalt.

Pretutendeni, numai sămânță de ceartă.